

Megállapították Abaujmegye jövő évi költségvetését

Hadik János gróf az aggteleki
cseppkőbarlang állami keze-
lésbe vételét sürgeti

Szikszó, szeptember 16.
Abauj-Tornavármegye törvény-
hatósági bizottsága szeptember
14-én tartotta rendkívüli közgyűlé-
sét Szikszón Széll József főispán
elnöklete alatt.

A közgyűlés rendkívül népes volt
s nagy ovációval fogadták a vár-
megye egyik legkiválóbb és tevé-
keny vezető férjét, gróf Hadik
Jánost, a felsőház tagját.

A közgyűlés tárgysorozatának el-
ső pontja volt a jövő évi költségve-
tés megállapítása, melyet Csépany
Imre vármegyei számvevősegi fő-
nök terjesztett elő.

A költségvetéshez Vitéz Árpád
szólalt fel. Mindenütt és minden-
ben a legnagyobb takarékoságot
kivánta, figyelemmel a vármegye
közönségének mai rendkívüli ne-
héz, súlyos és kétségbeesítő helyze-
tére. Szent-Imrey Pál alispán ki-
jelentette, hogy a költségvetést a
legsúlyosabb keretek közé szorította
s a legnagyobb körültekintéssel
azon volt, hogy a költségvetés reá-
lis legyen.

A közgyűlés a költségvetést el-
fogadta.

Ezután gróf Hadik János java-
solta, hogy a vármegye az aggtele-
ki cseppkőbarlang jósvafői bejáró
előtti területét 18.000 pengőért ve-
gye meg, amelyből 3000 pengő ez
év október 1-én legyen fizetendő, a
többi 10 év alatt egyenlő évi rész-
letekben.

Gróf Hadik János javaslatát ha-
talmas beszéd kíséretében terjesz-
tette elő. Beszédében örömmel je-
lentette ki, hogy úgy mint a mult-
ban, úgy jelenleg is mindenkor
közreműködött szíves készséggel
Abaujvármegye érdekében. Egyben
jelezte, hogy a szín-jósvafői autó-
ut kiépítése tárgyában tárgyalta az
illetékes miniszterrel kedvező ered-
ménnyel s így az ut kiépítésének
megkezdése rövid idő múlva vár-
ható. Kijelentette végül, hogy a
legkisebb lenne úgy az aggtele-
ki, mint a jósvafői barlang állami
kezelésbe vétele, mert ezzel meg-
szűnne a versengés Gömör és Abauj
között.

A közgyűlés a javaslatot egyhan-
gulag elfogadta.

Több kisebb ügy letárgyalásával
a közgyűlés véget ért.

A Reggeli Hírlap apróhirdetése
feltétlenül eredményre vezet

Miskolc és Borsodvármegye teljes felkészültséggel várják parlamentjeik ujjaalakítását

Egy napon tartják meg a városi és a vármegyei választásokat
A vármegyében még semmi nyoma a választási mozgalomnak

Miskolc, szeptember 16.
A közigazgatási bíróság döntése
folytán most már véglegesnek
mondható úgy Miskolc, mint
Borsod-Gömörvármegye virilisei-
nek és választóinak névjegyzéke. A
közigazgatási bíróság döntése
újabb zárókövet jelent abban a
munkában, amelyet

a városi és vármegyei appará-
tus már előbb végzett a köz-
igazgatás rendezéséről szóló
1929. évi XXX. tc. végrehajtá-
sa tekintetében.

Most már a törvény és a végre-
hajtási utasításának adminisztrá-
tív rendelkezéseit teljesen elvé-
gezték a hatóságok. Ami most már
hátra van: az a belügyminiszter

rendelete a választás határnapjá-
nak megállapítására nézve.

A beavatottak úgy tudják, hogy
az egész országban egy napon
tartják meg a városi és vár-
megyei választásokat.

Azt is tudnivaló a befentések,
hogy a belügyminiszter most első
ízben kevés időt ad a választási csa-
tározásokra. Érdekes, hogy a vár-
megyében szemmel látható és meg-
mutatkozó jele nincs a választásra
való készülődésnek. Mindössze az
történt, hogy Soldos főispán elnök-
letével néhány nappal ezelőtt fő-
szolgabírói értekezlet volt, amelyen
szó esett a közigazgatás rendezé-
séről szóló törvényről és annak vég-
rehajtási utasításáról.

A JÓTÉKONY SZERETET MUNKÁJA

A miskolci római katolikus nőegylet nagyszabásu munkaprogrammot dolgozott ki az 1929—30. évre

Társadalmi összefogások rendezésével gyűjtik össze a szükséges anyagi
eszközöket

Miskolc, szeptember 16.
A miskolci római katolikus nő-
egylet ma azok közé az egyesüle-
tek közé tartozik, amelyeknek egy
társadalmi, mint szociális téren
a város közönsége rendkívül sokat
köszönhet. Nincs olyan jótékony-
sági akció, amelynek keretén be-
lül akár szegények felségélyezésé-
ről, szerencsétlenek könnyeinek le-
töröléséről, vagy nemzeti célokért
való harcra van szó, amelyből a
római katolikus nőegyletbe tömö-
rült miskolci társadalom ki ne
venné oroszlánrészét. A nőegylet or-
ganizációja is megmutatja, hogy
az egész intézmény egy cél felé, a
jótékony céljainak minél telje-
sebb gyakorlására van irányítva.
Ezt a célt szolgálja az egyesület
elnöksége, élén örv. Komáromy
Gyulánéval, aki hitéért lángoló lel-
kesedéssel, a magyar nagyszabo-
nyok finoman érő szívével végzi a
evangéliumi jótékonykodás nagy

munkáját, a különböző szakosztá-
lyok vezetői és tagjai, a választ-
mány lelkesen működő tagjai és
minden hölgy, aki a nőegyletben
belül maga is hozzá akar járulni a
kitűzött nemes célok eléréséhez.

A római katolikus nőegylet ezé-
ben is nagyszabásu programmal
megy a téli szezon elébe, olyan
programmal, amelyik a legtelje-
sebb mértékben alkalmas lesz arra,
hogy a társadalom áldozatkész-
ségét megmozdítsa és a szegényeknek
amellyel enyhülést juttasson.

Már jelentettük, hogy a nőegylet
közgyűlésén határozati javaslatot
fogadtak el, amely szerint a követ-
kező hónapokban a nőegyleti ta-
gok csoportokba szövetkeznek, jó-
tékonycélú katolikus üzsonnákat
fognak rendezni, amelyeknek jöve-
delmét az egyesület céljaira fordít-
ják. A legközelebbi jövőben, mint
értesülünk, a nőegylet már meg is
kezd a katolikus üzsonnák soroza-

Műhelynek, raktárnak

alkalmas helyiség

Felvilágosítást e lap kiadóhivatala ad.

a város szívé-
ben KIADÓ.

tát, amelyeken belül kettős célt
szándékoznak elérni, az egymás-
közötti megismerkedést és a nem
tulságosan terhes adakozás után
a segélyezésekhez szükséges pénz-
összegek összegyűjtését.

A nőegylet ugyanis, ámbár, mint
a közgyűlésen is kimutatták, 7000
pengő körüli vagyonnal rendelke-
zik, ezt a vagyont nem használhat-
ja fel céljai eléréséhez, mert az ala-
pítványok csak a kamatok fölött
hagynak szabad rendelkezési jogot
az egyesület agilis vezetőségének.
Nagy nehézséget okoz az is, hogy a nő-
egyletnek nincs saját helyisége. Az
anyagilag eszközöket tehát ünnepe-
lyek, mulatságok, tea- és kultur-
delutánok rendezésével kell össze-
gyűjteni. A téli szezon alatt októ-
ber 5-re tervezett szüreti teadél-
után fogja megnyitni a gazdag
munkaprogramot. A szüreti teadél-
után, amelyet a vezetőség a nép-
kerti Vigadóban óhajtott megrendez-
ni, felvonulással lesz egybekötve és
a közönség számára új látványos-
ságokat fog hozni. November hó-
napban az egyesület egy nagyobb
szabásu teadélután, december hó-
napban pedig egy esetleg teával
egybekötött műsoros kulturdelutánt
rendez. Karácsonykor fogja a nő-
egylet első felruházásait eszközölni.
A város háza nagytermében megtar-
tott szokásos karácsonyi ünne-
pélyen ezúttal is szegény iskolás-
gyermekeken kívül a szemérmes sze-
gények és az egyesület házi-
segényei is adományokat kapnak. A
farsangi hónapokban pedig a nő-
egylet szokásos bálját rendezi meg.

Az egyesület nagyszabásu pro-
gramját azonban csak úgy tudja
véghez vinni — mondották a Reg-
geli Hírlap munkatársának —, ha
a város közönsége jótékonyan részt-
vesz az egyesület munkájában. A
vezetőség már az eddigiekben is
rendkívül hálával köszöni meg a
város közönségének azt a támoga-
tást, amelyben részesítette, de azt
kéri, hogy továbbra is olyan ba-
rátsággal kísérjék figyelemmel a
nőegylet működését.

A nőegylet vezérkara különben a
megüresedett választmányi tagsá-
gokra újonnan választott hölgyek
ben most újra értékes gárdával
szaporodott. Szepessy Artúrné, Ko-
lár Nándorné, vitéz Halász János-
né, dr. Barth Györgyné, vitéz Szép-
kuty Károlyné, Szász Józsefné, Le-
geza Lászlóné, Sassy Csabáné, Far-
kas Matild és Szűcs Gabriella az új
tagok, akik értékes munkásságukat
friss erővel hozták a nőegylet ke-
belébe.

— Egy hónapra 3 pengő, egy ne-
gyedévre 8 pengő a Reggeli Hírlap
előfizetési díja.

THEODOR MÜGGE KINCSKERESŐK

FORDITOTTA: RÉVAY JÓZSEF

(38)

— Ismerem a szürke hiuz tolvajszeimeit
— legyintett Helgestadt.

— Rámvigyorgott s furesa ugrásokkal
körültáncolt. Okos ember vagy, mondta, ná-
lunk is okosabbnak tartod magadat, de én
majd megmutatom neked: hogy kell fűrés-
zmalmot építeni s a fátat lecsusztatni. Elve-
zetett egy helyre, megsuhintotta hosszú bot-
ját s ime: ott állt a vizen a kettős kerekű fű-
részmalom. Aztán lemutatott a szédítő
mélységbe s én valami különös és hatalmas
gerenda-építményt láttam ott, amelyet for-
rásvíz tartott állandóan sikos-nedvesen s
ezen a pályán siklottak le a sziklafalról a
fatörzsek s jutottak el minden nehézség nél-
kül a fűrészhez.

Helgestadt csak úgy nyelte a szavát.

— Furesa, nagyszerű álom, — mor-
mogta — de rémitő és nehéz. Nem értem
ezt a boszorkányos alkotmányt.

— Majd megmagyarázom önnek, —
buzgólkodott Marstrand — mert az egész
berendezés, amit láttam, oly világosan a
szemem előtt van, hogy akár le is tudom
rajzolni.

— Kíváncsi vagyok rá, — mondta
Helgestadt, papiros és írószert kaparász-
va elő az asztalfiókból. — Hadd lássuk
hát, mit épített a boszorkánymester.

Helgestaddal együtt Hanna is felállt.

Észrevétlenül biccentett Marstrandnak s
mire Helgestadt a papirost az asztalra
terítette, már el is tűnt.

— Rajzolja ide, — mondta — a keres-
kedő.

És Marstrand lerajzolta az egész tere-
pet s a sziklafal meredéke mellé odaraj-
zolt egy bonyolult építményt, ami nem
volt egyéb, mint a ma már mindenféle
használatos facsusztató.

— Ide nézzen, — magyarázta Mars-
trand — itt döntik és nyelik le a fákat,
it fektetik rá erre a ferde sikra, amelyet
viz nedvesít, hogy a fa a surlódástól át
ne tüzesedjék. Amikor megfagy, a jégen
annál könnyebben csuszlik a fa. Így aztán
épségben érnek le a törzsek a fűrészig,
amely a legpompásabb helyen van, éppen
a Balselv vízesése fölött. Innen a fjordig
már könnyen megy a szállítás.

Helgestadt az asztalra könyökölt és
mohó kíváncsisággal figyelt.

— Pompás, — csodálkozott — sike-
rültni kell! Bölcs álom volt, Marstrand ur,
akárhonnan jött. Okos ember ön, dicsérem
az eszét és igazi hü barát, aki semmit sem
titkol el előttem. Igaz-e?

— Ugy van, úgy van — erősítette
Marstrand kissé zavarodottan.

— Mi zuhant a fedélzeten? — riadt
fel az öreg felegyenesedve.

— Nem hallottam semmit, — mondta
Marstrand.

Helgestadt az ajtónál termett.

— Maradjon! — kiáltott vadul forgó

szemekkel. — Ön fel van hevülve, meg-
hülhet.

— Helgestadt ur, hallgasson meg,
hadd beszéljek, — kérlelte Marstrand s
karon fogta.

De Helgestadt már be is csapta maga
után az ajtót s ráfordította a kulcsot.

Rohanvást ugrált fel a lépcsőn. Ko-
romsötét volt, az ég tele felhőkkel, a hullá-
mok bömbölve törtek meg a sziklafalacok
Helgestadt előretapogatódzott az árbo-
cig, ahol megállt, mert maga előtt karhosszu-
ságnyira két, szorosan egymáshoz simuló
emberi alakot vett észre.

— Siessünk hát, Hanna, — mondta
egy férfihang — a csónak itt van a hajó-
oldalában, a kötélletra fel van erősítve.
Minden készen van.

— Én is készen vagyok, Henrik — fe-
lelte a leány. — Óh hála a jó Istennek,
hogy itt vagy.

— Ide, — suttogta Dahlen — add
ide a kezedet. Hol az a vén bitang? Jól
lefogta Marstrand? Egészségére válék!

— Megállj! — ordított fel hirtelen s
görcsösen próbált a leányban megkapasz-
kodni, mert ebben a pillanatban érezte,
hogy hátulról megkapja valaki s a levegő-
be emeli. Hannát kiszakították a karjaiból
s akárhogy is kapálódzott, izmos karok
lefogták. A férfi hiába kapaszzkodott a ha-
jó mellvédjébe: ujjai lassankint lecsusz-
tak s ő hirtelen elhaló ordítással lezuhant
a hullámsirba, amely összezsapott felette.

(Folytatjuk.)